

Mesaj pentru diasporă

Blacks

Ne înjurați în liniște morbidă
Și ne-acuzați că nu luptăm mai mult,
că lenea noastră este prea aridă
să reînvie marele tumult.

Suntem rămași pe frontul de ocară
din care voi ați dezertat voit
și înfruntăm urgia națională
dictată de-un partid nesăbuit.

Speranța vă e vâsc în devenire
și vă lipiți de ramul românesc.
Tot promovând o fadă primenire
reinventați al vostru os domnesc.

Ne acuzați că suntem în gunoaie,
că nu muncim atât cât ați decis,
că România nu e o copaie
în care voi să frământați un vis.

Dar nu vedeți că vatra e crăpată,
că fumul deznădejdiei e-n delir,
că ne-a cuprins pe toți cu-o neagră pată
și-am devenit un biet popor martir?

O, biet popor, distrus de sărăcie
și cocoșat de-externele poveri,
Bocești ciudos sub roșia urgie
ce îți provoacă numai daraveri!

O, biet popor, distrus de sărăcie,
te-ai divizat în două primăveri,
Dar lupta ta e doar zădărnice
că nu formezi întregul ce îl speri!

De-o parte suntem noi, rămași în țară
ca să săpăm pământul din străbuni,
Iar lutul nostru, strună de chitară,
așteaptă ale voastre poțiuni.

Din depărtarea țărilor străine
vă plângeți dorul, poate, nefiresc,
Căci vă negați pornirile sangvine

și renegați poporul românesc.

Sunteți soldați plecați pe alte fronturi
luptând sub alte steaguri prin destin
Și tot ce vă interesează sunt doar conturi
pe care vi le umpleți cu venin.

Din când în când, vă-ntoarceți pe la case
ca părintescul zid să-l dărâmați.
Vă construiți palate de mătase
pe care, mai apoi, le-abandonați.

Ni le lăsați să le avem în pază,
să le-apărăm de tot ce e murdar
de ciuma unui roșu-n metastază
ce-mprăstie veninul nuclear.

E vremea așteptatelor decizii,
dar să alegeți bine ce voiți!
Bogați să fiți cu vrerea în concizii,
că timpul nu mai e s-o lălăiți!

Avem nevoie de-ale voastre lacrimi
Aveți nevoie de al nostru lut,
Ca vatra s-o lipim fără de patimi,
Să ardem acest roșu disolut!